

1990 р. // Права людини і професійні стандарти для працівників міліції і пенітенціарних установ в документах міжнародних організацій. – Амстердам-Київ: Українсько-Американське Бюро захисту прав людини, 1996. – С. 35-39.

3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 року.

Надійшла до редколегії 15.03.2017

РОМАНИЮК Н. М. ПРАВОВАЯ РЕГЛАМЕНТАЦИЯ ПРИМЕНЕНИЯ ПОЛИЦЕЙСКИХ МЕР ПРИНУЖДЕНИЯ

В работе исследуются вопросы правовой регламентации применения полицейских мер принуждения. Определяются способы совершенствования положений закона Украины «О Национальную полицию».

Ключевые слова: полицейские меры принуждения, огнестрельное оружие, специальные средства.

РОМАНИЮК Н. М. LEGAL REGULATION OF THE USE OF POLICE COERCIVE MEASURES

This paper investigates the problems of legal regulation of the use of police coercive measures. Identifies ways to improve the provisions of the law of Ukraine "On the National police."

Keywords: police enforcement, firearms, special means.

УДК 342.9:314.15

Р. В. САМАРСЬКИЙ,

студент 5 курсу 4 групи слідчо – криміналістичного інституту
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: **Л. П. Коваленко,**

доктор юридичних наук, професор кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності

Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Стаття присвячена розгляду основних напрямів реформування органів внутрішніх справ, аналізу шляхів вирішення проблемних питань, що можуть виникнути в процесі реалізації реформи. Розглянуто можливості запозичення Україною зарубіжного досвіду з урахуванням національних особливостей країни.

Ключові слова: напрями реформування, проблемні питання, аналіз, Національна поліція.

Вступ. Кожний Міністр внутрішніх справ України анонсує про необхідність проведення тих чи інших заходів щодо реформування відомства.

Але лише у 2015 році Міністерство у притул підійшло до проведення реформ, які давно вже назріли. Наразі ми спостерігаємо за початком кардинальних змін у відомстві, проте не завжди вони відбуваються у рамках правового поля.

Черговий етап реформування МВС України офіційно розпочався із створення у квітні 2014 році Експертної ради з питань дотримання прав людини та реформування органів внутрішніх справ. Ініціатива належала новому керівництву Міністерства на чолі з

А.Аваковим, який на той час вже мав власний досвід співпраці з неурядовим сектором та участі у подіях Революції гідності. Сформована переважно з представників громадськості і правозахисного середовища, Експертна рада поставила за мету розробити до листопада 2014 р. концепцію реформування та запропонувати цей програмний документ на розгляд Уряду.

Постановка проблеми. Міністерство внутрішніх справ України забезпечує правопорядок в країні. Але цей орган перетворився на інструмент політичної групи, за допомогою якого покриваються діяння, які безпосередньо порушують закон. Основною негативною ознакою цього органу є недовіра громадян. Багато незаконних дій з боку працівників МВС, які можна було бачити, призвело до неефективної роботи усього відомства.

Мета роботи. Проаналізувати основні напрями реформування органів внутрішніх справ, дослідити можливість запозичення Україною досвіду зарубіжних країн у зазначеній сфері.

Стан дослідження. Наукову розробку проблем реформування органів внутрішніх справ України розглядають праці М. Ю. Фролова, О. П. Рябченко, А. Т. Комзюк, М. І. Ануфрієва, О. П. Угровецького та інших науковців.

Виклад основного матеріалу. Першим кроком до реформування органів внутрішніх справ стало прийняття Постанови Кабінету Міністрів України від 24 квітня 1996 р. № 456 “Про концепцію розвитку системи Міністерства внутрішніх справ”, яка не виправдала своїх очікувань, оскільки була “сирою”, непродуманою і, головне, передбачала не реформу усього міністерства, а структурну зміну деяких з його підрозділів.

Таким чином були запропоновані шляхи вдосконалення ОВС: перейменувати міліцію в поліцію; розпочати процес децентралізації міліції створенням муніципальної міліції (поліції); скоротити управлінський апарат, змінити співвідношення начальницького і рядового складу на користь останнього; створити просту, розумну систему управління органами внутрішніх справ, продуману структуру центральних і місцевих установ; усунути паралелізм у роботі різних служб у центрі й на місцях, укрупнити галузеві управлінські структури.

Наприкінці 2014 року за участі Харківської правозахисної групи та Центру досліджень правоохоронної діяльності були розроблені два важливі документи, що передбачають реформування МВС України: 1) концепція першочергових заходів реформування системи Міністерства внутрішніх справ України; 2) стратегія розвитку органів внутрішніх справ України.

Ці проекти отримали високу оцінку науковців та представників Консультаційної місії Європейського Союзу і були схвалені Розпорядженням КМУ від 22 жовтня 2014 р. № 1118-р. Таке схвалення ще раз підтвердило високий рівень розроблення цих проектів та надало змогу на правовій підставі здійснювати їхню реалізацію.

Ухваливши ці проекти, Україна вкотре намагається довести, що бажає бути європейською країною з проєвропейськими силовими органами. Одним з пріоритетних напрямів концепції є забезпечення ефективного функціонування інститутів, які гарантуватимуть верховенство права, додержання прав і свобод людини і громадянина, їх ефективний захист.

Однією з умов функціонування ефективної поліції є її контроль. Такий контроль має бути всебічним, повним та прозорим. Кожен громадянин повинен мати змогу проконтролювати, як здійснюється розгляд його справи, та в належний спосіб бути повідомленим про результати такого розгляду. Контроль також повинен здійснюватися вищестоящим органом за відповідним планом і його результати мають бути відомі громадськості.

Довіра і тільки довіра людей може бути головним показником ефективності роботи правоохоронців, що промовисто підтверджує світовий досвід. Враховуючи такі стратегічні посилення, критеріями оцінки результативності роботи необхідно зробити не статистичні показники, а ступінь захищеності законних прав і свобод громадян.

Досягти довіри українського суспільства до ОВС можливо лише за умови комплексного впровадження вищевказаних заходів, а також проведення паралельно до судової економічної, адміністративної, конституційної реформ.

Як і будь-яка реформа, реформа МВС потребує значної фінансової підтримки і відразу стає зрозумілим, що лише бюджетних коштів для цього буде недостатньо. Тому ми переконані у тому, що вище керівництво МВС повинно залучати іноземних партнерів.

Висновки. Можна вже зараз стверджувати, що у непростий для країни час, поступові кроки реформування МВС відбуваються, однак багато ще потрібно здійснити. Насамперед потрібно вдосконалити законодавчу базу діяльності ОВС. Адже закон України “Про міліцію” від 20 грудня 1990 року не відповідає ані принципам стратегії, ані теперішньому розвитку суспільства, та має тоталітарну спрямованість, що була закладена ще у Радянському Союзі. Зазначимо, що для того, щоб досягти основної мети реформи – відновлення довіри громадян до ОВС, реформу потрібно проводити за алгоритмом дій, передбачених в концепції та суміжно з іншими реформами. А якщо такі суміжні реформи проводяться не будуть, то і позитивні дії реформи МВС будуть нівелюватись суспільством.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

1. *Про концепцію розвитку системи Міністерства внутрішніх справ : Постанова Кабінету Міністрів України № 456 від 24 квітня 1996 р.*
2. *Зозуля І. В. Базові засади переходу до нової концепції реформування системи органів МВС України / І. В. Зозуля // Часопис Академії адвокатури України. – 2010. – № 8. – С. 55–63.*
3. *Мисливий В. А. МВС України на шляху реформ / В. А. Мисливий // Реформування органів внутрішніх справ : проблеми та перспективи (вітчизняний і зарубіжний досвід) : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 28–29 березня 2014 р.). – Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2014. – С. 67–69*
4. *Рубан К. П. Міжнародний досвід розвитку професійної підготовки працівників правоохоронних органів / К. П. Рубан // Реформування органів внутрішніх справ : проблеми та перспективи (вітчизняний і зарубіжний досвід) : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 28–29 березня 2014 р.). – Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2014. – С. 179–181.*
5. *Про міліцію : Закон України від 20 грудня 1990 року № 565-XI.*

Надійшла до редколегії 15.03.2017

САМАРСКИЙ Р. В. ПРОБЛЕМЫ РЕФОРМИРОВАНИЯ ОРГАНОВ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ УКРАИНЫ

Статья посвящена рассмотрению основных направлений реформирования органов внутренних дел, анализа путей решения проблемных вопросов, которые могут возникнуть в процессе реализации реформы. Рассмотрены возможности заимствования Украиной зарубежного опыта с учетом национальных особенностей страны.

Ключевые слова: реформирование, проблемные вопросы, анализ, Национальная полиция.

SAMARSKIY R. V. PROBLEMS OF REFORMING THE BODIES OF INTERNAL AFFAIRS OF UKRAINE

The article is devoted to the main directions of reforming of internal Affairs bodies, the analysis of solutions to problematic issues that may arise in the process of implementing reforms. Considers the possibility of borrowing by Ukraine of foreign experience, taking into account national features of the country.

Keywords: reform, problematic issues, analysis of the national police.

УДК 342

В. А. ТАШМАТОВ,

*старший викладач кафедри тактико-спеціальної та вогневої підготовки
Одеського державного університету внутрішніх справ*

ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ЗУПИНЕННЯ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ

В даній статті буде розглянуто питання застосування такого превентивного поліцейського заходу, як зупинення поліцією транспортного засобу, а також детально освітлені підстави для цього поліцейського заходу та порядок його проведення.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, водій, дорожньо-транспортна пригода, злочин, зупинка, учасник дорожнього руху.

Актуальність дослідження. Захист прав і свобод особи можна визначити як одну з найважливіших функцій держави. Конституцією України встановлено, що людина, її життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканність та безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю (ст. 3). Саме Законом України «Про Національну поліцію» передбачено, що поліція для виконання своїх функцій має право застосовувати поліцейські заходи, тобто дію або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень. Обмеження прав і свобод людини, в тому числі під час застосування поліцією такого превентивного поліцейського заходу, як зупинення транспортного засобу, допускаються виключно на підставі законів України.

Мета даної статті – розглянути порядок здійснення такого превентивного поліцейського заходу, як зупинення поліцією транспортного засобу.

Поліція може застосовувати такі превентивні заходи:

- 1) перевірка документів особи;
- 2) опитування особи;